HØJESTERETS DOM
afsagt torsdag den 22. marts 2018

Sag 236/2017
(1. afdeling)

Anklagemyndigheden
mod
T
(advokat Søren Bech, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 28. april 2017 og af Østre Landsrets 1. afdeling den 21. september 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt og Lars Apostoli.

Påstande
Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om stadfæstelse af byrettens dom, således at T udvises ubetinget med indrejseforbud for bestandig.

T har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Supplerende sagsfremstilling
I en udtalelse af 8. marts 2012 fra Udlændingestyrelsen til Københavns Politi til brug for behandlingen af spørgsmålet om udvisning i voldtægtssagen, der blev afgjort ved dommen af 25. april 2012, hedder det bl.a.:

> "T oplyser, at han taler cambodjansk på babyniveau, og at han ikke taler thai."

I en personundersøgelse af 8. maj 2001 i medfør af retsplejelovens § 808 fra Kriminalforsorgen er bl.a. anført følgende om T:

> ”Kontaktperson lærer … fra …skolen udtalte den 3. maj 2001:
> …
>
> Da han var noget yngre var det ham, der skulle hjælpe med det danske sprog, når der var breve som skulle oversættes, og idet hele taget være den der tolkede, som den ældste i familien.”

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført, at udvisning ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv. Det følger derfor af udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1, 2, 3 og 6, at der skal ske udvisning i det foreliggende tilfælde, hvor T er idømt ubetinget straf af fængsel i 4 år for bl.a. voldtægt.

T er kommet til Danmark som barn og har haft ophold her lige siden. Hans to mindreårige børn, forældre og søskende bor ligeledes her i landet, og han har kun begrænset tilknytning til Cambodia. Disse forhold er imidlertid ikke afgørende, da han er dømt for grov kriminalitet. Hertil kommer, at han to gange tidligere er dømt for voldtægt og i den forbindelse er udvist betinget. Voldtægterne i de to seneste sager er begået i prøvetiden for prøveløsladelse og betinget udvisning, og der er betydelig risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet, hvis han ikke udvises.

Han vil ikke stå fuldstændig uden forudsætninger i Cambodia, idet han forstår sproget og er vokset op med cambodianske skikke og normer. Det taler i øvrigt ikke afgørende imod udvisning, at han har mindreårige børn, da han kun har haft begrænset og sporadisk kontakt til dem.

T har anført, at udvisning vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Udvisning vil derfor også være i strid med udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2.

Selv om han nu er dømt for voldtægt og to gange tidligere er dømt for samme forbrydelse, er der ikke nærliggende risiko for ny personfarlig kriminalitet. I alle tre tilfælde har han voldtaget tidligere kærester, som han har besøgt i deres hjem.

Han var 6 år, da han kom til Danmark sammen med sine forældre, der var konventionsflygtninge. Før dette tidspunkt havde han været i en flygtningelejr i Thailand, og han var således ganske lille, da han forlod Cambodia. Han er i dag 36 år gammel og har boet her i landet lige siden sin ankomst i 1988. Hans familie består af forældre, søskende og mindreårige børn, som alle bor i Danmark. Han har samkvem med sine børn, og der er ikke kun tale om begrænset og sporadisk kontakt.

Han har ingen eller kun yderst begrænset tilknytning til Cambodia.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår udvisning af en nu 36-årig cambodiansk statsborger, T, som har boet i Danmark, siden han kom her til landet som 6-årig i 1988.

T blev ved dom af 25. april 2012 idømt 1 år og 3 måneders fængsel for voldtægt og udvist betinget. I prøvetiden efter dommen begik han på ny voldtægt, og han blev for dette forhold ved dom af 3. juli 2014 idømt en fællesstraf af 3 års fængsel og på ny udvist betinget. I prøvetiden begik han atter voldtægt mv. For dette forhold er han nu idømt en fællesstraf af fængsel i 4 år. Spørgsmålet er, om der er grundlag for ubetinget udvisning.

Det følger af den dagældende udlændingelovs § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 1, 2, 3 og 6, at T skal udvises ubetinget, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

T er ikke gift eller samlevende, men har to børn på 9 og 11 år. Han har boet i Danmark, siden han var barn. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv og familieliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vur-

deringen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig).

I vurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning, særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået, samt varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i hjemlandet og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her.

T kom som nævnt til Danmark som 6-årig, og han er opvokset og har gået i skole her i landet, hvor han er uddannet inden for fisk og vildt og har haft skiftende beskæftigelse. Hans to børn bor i Danmark hos deres mor, og Højesteret lægger ligesom landsretten til grund, at hans kontakt til børnene hidtil kun har været begrænset og sporadisk. Han har tillige sine forældre og tre søskende her i landet.

Han har ikke været i Cambodia efter at have fået ophold i Danmark, og han har ikke familie eller venner i Cambodia. Højesteret lægger til grund, at han forstår og i en vis udstrækning også kan tale det cambodianske sprog. Ud over sproget har han via sin familie og sine herboende cambodianske venner tillige et vist kendskab til cambodiansk skik og kultur.

Højesteret lægger herefter til grund, at Ts personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Cambodia. Han har dog ud over statsborgerskabet en vis tilknytning til Cambodia og vil derfor ikke være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

Selv om han tidligere to gange er dømt for voldtægt og udvist betinget, og selv om han har været i sexologisk og psykologisk behandling for at forebygge recidiv, har han på ny begået voldtægt i prøvetiden mindre end et år efter løsladelsen fra afsoning af den seneste dom. Højesteret tiltræder derfor landsrettens vurdering, hvorefter der er betydelig risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet.

Efter kriminalitetens art og grovhed samt gentagne karakter finder Højesteret efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning af ham på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Cambodia. Derfor må hensynet til respekt for hans ret til privatliv og familieliv vige for hensynet til at forebygge forbrydelse. Det bemærkes herved, at hans børn vil have mulighed for at besøge ham i Cambodia, og at de endvidere vil kunne kommunikere med ham via telefon og internet.

Højesteret finder efter det anførte, at ubetinget udvisning ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at det heller ikke er uproportionalt, at udvisning sker med indrejseforbud for bestandig.

Højesteret tager herefter påstanden om ubetinget udvisning med indrejseforbud for bestandig til følge, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Efter sagens forløb og principielle karakter bør statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes, således at T udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

Afsagt den 21. september 2017 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Jan Uffe Rasmussen, Birgitte Grønborg Juul og Ina Darby Iwersen (kst.) med domsmænd).

1. afd. nr. S-1690-17:
Anklagemyndigheden
mod
T
(cpr.nr…)
(advokat Finn Walther Petersen, besk.)

Glostrup Rets dom af 28. april 2017 (15-1916/2017) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse for udvisningspåstanden.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Tiltalte har under anken været frihedsberøvet fra den 2. oktober 2016.

Forklaringer
Tiltalte har i landsretten givet forklaring om sine personlige forhold.

Der er endvidere for landsretten afgivet forklaring af vidnet C.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han ser sine børn ca. hver 14. dag eller hver 3. uge. Han ser dem nogle timer pr. gang og laver aktiviteter med børnene. Han ville gerne se dem mere, men han har aftalt med børnenes mor, at børnene efter hans afsoning skulle vænne sig til at se ham igen. Børnene besøger hans forældre, hvor han også bor, en gang pr. måned og overnatter der.

Han er uden tilknytning til Cambodja. Han har ikke været i landet siden flugten og har ikke familie der. Hele hans familie er i Danmark og er integreret her i landet. Han har aldrig været registreret i Cambodja, hvor man først begyndte at registrere, efter at han havde forladt landet.

Han har altid været tilknyttet arbejdsmarkedet og fik arbejde, før han afsluttede sin afsoning. I begyndelsen da familien kom til Danmark, talte familien cambodjansk, men han taler nu dansk til sine forældre og sine venner og har glemt det cambodjanske. Hans forældre taler dansk og cambodjansk til tiltalte. Han forstår noget cambodjansk.

Vidnet C har forklaret blandt andet, at hun tidligere har haft et samlivsforhold til talte, og de har to børn sammen. Samlivet ophørte, da det ældste barn blev født. D er i dag næsten … år, og E er … år. Der er fælles forældremyndighed over D, men det har fungeret således, at hun har underskrevet alene med oplysning om, at hun ikke havde kontakt til tiltalte. Hun har forældremyndigheden alene over E. Tiltalte har kun set E få gange og altid højst af nogle timers varighed. Tiltalte har tidligere set D lidt mere, men også kun få timer ad gangen. Der har aldrig været fast samvær. Tiltalte har kontaktet hende, navnlig mens han afsonede anden gang. Børnene har 2 gange fået julegaver og fødselsdagsgaver af tiltalte. Tiltalte har også været med til at betale Ds iPhone. Hun og børnene har et godt forhold til tiltaltes forældre, og tiltalte har været der, når de har besøgt børnenes tiltaltes forældre.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte er dømt for voldtægt og andet seksuelt forhold end samleje, efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, i gentagelsestilfælde. Straffen, der er en fællesstraf med en reststraf efter prøveløsladelsen for tidligere ligeartet kriminalitet, er fastsat til fængsel i 4 år. Tiltalte er forud for denne sag to gange tidligere straffet for voldtægt, der begge er begået som voksen, og tiltalte er to gange tidligere udvist betinget af Danmark.

Ifølge udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1, 2 og 6, skal tiltalte udvises, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Spørgsmålet er, om udvisning til stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Da udvisning vil udgøre et indgreb i hans privatliv, skal betingelserne i konventionens artikel 8, stk. 2, være opfyldt. Det er herunder en betingelse, at udvisning efter en proportionalitetsbedømmelse må anses for nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse. Der lægges navnlig vægt på de kriterier, der er angivet i bl.a. den såkaldte Maslov-dom (dom af 23. juni 2008 i sag nr. 1638/03), herunder den begåede og tidligere kriminalitet, hvor længe

den pågældende har opholdt sig i landet, samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Da tiltalte har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet, kræves der meget tungtvejende grunde for at udvise. Det indgår i proportionalitetsafvejningen, at tiltalte tidligere er betinget udvist.

Efter den foreliggende grove og personfarlige kriminalitet, længden af den idømte straf, og tiltaltes forstraffe, er der betydelig risiko for, at tiltalte også fremover vil begå ny personfarlig kriminalitet.

Der er i byrettens begrundelse nærmere redegjort for tiltaltes tilknytning til Danmark. Efter bevisførelsen for landsretten, navnlig vidnet Cs forklaring, lægges det til grund, at tiltalte alene har en begrænset og sporadisk kontakt til sine børn.

Tiltalte er cambodjansk statsborger, men har ikke været i Cambodja, siden han og hans familie forlod landet, da han var ganske lille. Han har forklaret, at han ikke taler sproget, men forstår noget. Han taler dansk til sine forældre og sine cambodjanske venner i Danmark. Han har ikke familie eller venner i Cambodja.

Det må efter oplysningerne om tiltaltes tilknytning til Danmark lægges til grund, at udvisning vil udgøre en væsentlig belastning for tiltalte.

4 voterende finder herefter uanset den grove, personfarlige kriminalitet og tiltaltes forstraffe for ligeartede forhold, at udvisning af tiltalte vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der er herved navnlig lagt vægt på, at tiltalte må anses for uden reel tilknytning til Cambodja og vil stå uden forudsætninger ved en tilbagevenden til hjemlandet. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte har mindreårige børn i Danmark, idet det dog bemærkes, at tiltalte alene har begrænset og sporadisk kontakt til børnene.

2 voterende stemmer af de grunde, der er anført af byrettens flertal, for at stadfæste byrettens afgørelse om udvisning.

Det gives dom efter stemmeflertallet.

Det følger af udlændingelovens § 24 b, stk. 3, at tiltalte herefter skal udvises betinget, Dommen ændres derfor således, at udvisningen alene skal alte frifindes for udvisningspåstanden.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte udvises betinget af Danmark på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelsen, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

D O M

afsagt den 28. april 2017

Rettens nr. 15-1916/2017
Politiets nr. 0700-72301-00030-16

Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer …

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. februar 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.
voldtægt efter straffelovens § 216 stk. 1, nr.1,
ved den 2. oktober 2016 ca. kl. 07.45 på adressen …, ved vold eller trussel om anvendelse af vold at have tiltvunget sig samleje med F, idet T, efter at F havde afvist, at de skulle have sex, mod Fs vilje rev hende ned på sengen og holdt hende fast, så hun ikke kunne komme fri, herunder hvor han lagde sin ene arm hen over Fs hals, mens han forsøgte at kysse hende på munden, hvilket fik F til at vende hovedet væk, hvorefter han rev hendes trusser til side og tiltvang sig samleje med hende, alt imens hun råbte "stop", "lad være", "slip", "hold op, stop, det gør ondt" eller lignende, hvorved Fs … datter kom til stede og råbte til T, at "han skulle gå NU!" eller lignende, hvorefter T forlod stedet.

2.
andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1,
ved i forbindelse med det i forhold 1 passerede, mod hendes vilje at have stukket to og fire fingre op i hendes skede.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F har påstået, at tiltalte i erstatning skal betale 109.053 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16. F har endvidere taget forbehold for yderligere erstatningskrav, herunder godtgørelse for transportomkostninger til psykologbehandling mv.

Tiltalte har nægtet erstatningspligten.

Tiltalte har ikke anerkendt erstatningskravets størrelse.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2, 3 og 6, og § 32, stk. 2, nr. 5, udvises med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte har protesteret mod udvisningspåstanden, subsidiært påstået at en udvisning gøres betinget.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F, A og B.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Af rapport om undersøgelse af tiltaltes telefon fremgår, at tiltalte sendte et par sms'er til forurettede umiddelbart inden, han kom hjem til hende den 2. oktober 2017 om morgenen. Efter tiltalte forlod forurettede sendte han i løbet af dagen en række sms'er til hende og forsøgte forgæves at ringe til hende. Af sms'erne fremgår bl.a.. følgende: "Kan vi snakke sammen", "Kom nu undskyld" og "Jeg kan ikke huske en skid".

Af Retspatologisk afdelings undersøgelse af 2. oktober 2017 kl. 19 af F fremgår bl.a.:

"...Undersøgte var rolig og medvirkede til undersøgelsen, men fremstod ked af det. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol, medicin eller euforiserende stoffer. Der fandtes ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, øjenlågshuden, ansigtshuden i øvrigt, i huden eller i mundslimhinden.

Af tegn på vold påvistes en underhudsblødning på venstre læg. Denne var frisk og opstået ved stump vold, men om opståelsesmåden kan i øvrigt intet sikkert siges.

Ved gynækologisk undersøgelse fandtes rødme og en slimhindeudrift kl. 3 og 9. Læsionerne var friske og kan meget vel være opstået ved indtrængning i vagina som i sagen oplyst...".

Tiltalte er straffet senest ved:

- dom af 25. april 2012 med fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1 og § 224, jf. § 216, stk. 1, samt udvist betinget med prøvetid i 2 år. Løsladt med reststraf 153 dage og prøvetid indtil den 3. juli 2014, og vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen og må ikke kontakte forurettede.

- dom af 3. juli 2014 med fællesstraf af fængsel i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. tildels § 225 samt § 293A. Udvist betinget med to års prøvetid fra løsladelse. Løsladt den 27. april 2016 med reststraf på 304 dage og prøvetid i 2 år og vilkår om tilsyn og psykiatrisk/sexologisk behandling samt behandling mod alkoholmisbrug og misbrug af euforiserende stoffer, såfremt tilsynsmyndigheden finder det fornødent.

Af retspsykiatrisk erklæring af 25. januar 2017 fremgår af konklusionen følgende:

"**Konklusion**

Observanden findes herefter ikke sindssyg, ligesom han ikke kan antages at have været sindssyg på tidspunktet for den påsigtede kriminalitet. Han er normalt begavet, og han lider ikke af epilepsi eller anden hjerneorganisk lidelse. Observanden var påvirket af rusmidler på tidspunktet for det påsigtede, men man har ikke mistanke om, at en abnorm rustilstand skulle have foreligget.

Observanden er en enlig, 35-årig mand, der stammer fra Cambodja. Han er kommet til Danmark som flygtning sammen med sine forældre. Han klarede sig med besvær i skolen, især i dansk, men fik en 9. klasse afgangsprøve og en prøve i dansk og matematik på 10. klasse niveau i ungdomsskolen. Observanden er udlært ekspedient inden for fisk og vildt og har arbejdet inden for området efterfølgende, men har i øvrigt haft forskellig slags beskæftigelse. Han har haft adskillige, skiftende kæresteforhold og har to mindreårige børn, som han ser ofte. Observanden holder meget af idræt, og han træner i et fitnesscenter flere gange om ugen.

Observanden prøvede for ca. 15 år siden hash og "speed" enkelte gange. Fra 21 års alderen tog han gennem et halvt år kokain dagligt. Derefter var der tale om sporadisk sparsom kokainindtagelse. Der har ikke gennem de sidste tre år været indtagelse af euforiserende stoffer. Observanden indtager alkohol ved festlige lejligheder, men han har aldrig haft et dagligt alkoholforbrug.

Observanden var i 2002 i antidepressivt virkende behandling gennem et år via egen læge. I juni 2012 blev han fra Herstedvester Fængsel henvist til sexologisk behandling, hvilket han på daværende tidspunkt ikke var interesseret i. Ved ny afsoning blev han i februar 2015 genhenvist til sexologisk behandling, som han nu var interesseret i for at undgå recidiv. Observanden har siden maj 2015 været i psykologisk/sexologisk forløb ugentligt frem til august 2016, hvor der reduceredes til hver anden uge. Observanden er ikke i forløbet beskrevet med psykotiske symptomer. Fokus har været på personlighedsmæssige forhold, seksualitet og alkoholindtagelsens rolle i forbindelse med det pådømte.

Ved aktuelle undersøgelse er der ikke fundet tegn på psykotiske symptomer. Stemningslejet var lettere, men ikke dybere forsænket. Observanden tog klart afstand fra selvmordsovervejelser. Den emotionelle kontakt var let distanceret, men med god øjenkontakt. Den formelle kontakt var upåfaldende, fraset en lettere gardering vedrørende det påsigtede. Personlighedsmæssigt fik man indtryk af en vis tendens til idyllisering samt problemer med at indgå i nære relationer.

Ved den psykologiske delundersøgelse fandtes der samlet set at være tale om en normalt begavet mand, der ikke udviser tegn på psykose. Observanden var overbelastet og depressiv, og der vurderedes at være risiko for suicidalitet. Der fandtes ikke tegn på aggressivitet eller dominant adfærd, men han ville i sine relationer fremstå intens og til tider ureguleret.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet som mere formålstjenlig end straf.

Ved betinget dom, kombinationsdom eller prøveløsladelse anbefales tilsyn af kriminalforsorgen med vilkår om lægeligt ledet behandling mod misbrug efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse."

Udlændingestyrelsen har den 19. december 2016 udtalt:

"...**Opholdsgrundlag og længde**

Det fremgår ikke klart af sagen, hvornår T blev meddelt opholdstilladelse i Danmark. Det fremgår imidlertid af Det Centrale Personregister, at den pågældende, der er statsborger i

Cambodja, er indrejst fra Thailand den 21. juli 1988. Det fremgår endvidere af den pågældendes egne oplysninger, at han og hans forældre er kvoteflygtninge.

Det fremgår endvidere af den pågældendes sag, at han den 10. juli 2011 fik tidsubegrænset opholdstilladelse, og at han har flygtningestatus i Danmark.

Udlændingestyrelsen lægger på baggrund af ovenstående til grund, at T er blevet meddelt opholdstilladelse i Danmark som kvoteflygtning efter den i 1988 gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 1 (svarende til den nuværende bestemmelse i udlændingelovens § 8, stk. 1).

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 21. juli 1988, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 26 år og 2 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 216 eller § 225, jf. § 216 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 3. oktober 2016.
Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T har sine forældre og 3 søskende i Danmark. Derudover har han 2 børn i Danmark med en tidligere kæreste. Den pågældende og børnenes mor har fælles forældremyndighed over datteren, mens moderen har den fulde forældremyndighed over sønnen. Den pågældende har ca. sine børn en gang hver 14. dag.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke på nuværende tidspunkt er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt den pågældende vil

risikere at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Cambodja eller for at T dér vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udlændingestyrelsen er således ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt dobbeltstraf anvendes i praksis.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af ikke under 3 år og 6 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Udlændingestyrelsen skal henlede opmærksomheden på, at pågældende skal udvises betinget i medfør af udlændingelovens § 24 b, hvis der ikke findes at være tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.
Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Såfremt den pågældende idømmes betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, følger det af denne bestemmelses stk. 2, at der skal fastsættes en prøvetid på 2 år.

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk.1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har fælles forældremyndighed over datteren på 10 år og sønnen på 8 år. Han ser dem mindst hver 14. dag, da han også ser dem, når de er på besøg hos hans forældre, eller hvis de skal noget særligt. Børnene bor hos moderen i X-by. De har et godt samarbejde om børnene, som han også har set, mens han har været indsat. Hans søskende har også børn, som han ser. Hans forældre bor i Y-by. Han er født i Cambodia, men da han var et år gammel, flygtede de til Thailand. Hans forældre taler ge-

brokkent dansk. Han kan ikke tale cambodiansk, men han kan forstå ganske lidt. Det samme gælder hans søskende. Han har gået i folkeskole i Danmark. Efter et grundforløb som tømrer fik han ikke en læreplads, men et andet arbejde. Senere kom han i lære i et fiskehus. Mellem straffedommene har han arbejdet i fiskeforretninger. Senest har han arbejdet i et tømrerfirma.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 2. oktober 2016.

Rettens begrundelse og afgørelse

F og hendes datter har begge forklaret detaljeret og personligt om hændelsesforløbet på meget troværdig måde. De har samstemmende forklaret, at F umiddelbart forud for episoden tydeligt sagde til tiltalte, at de ikke skulle have sex, og at F undervejs, da de var ovenpå, sagde fra og herunder råbte højt. F har endvidere forklaret, at tiltalte holdt hende fast, og at hun forsøgte at skubbe ham væk. Tiltalte har forklaret, at han var meget fuld, og at han husker nogle ting bedre end andre. Han har hørt F sige stop to gange undervejs, og efter anden gang stoppede han. Han fortsatte som beskrevet i forhold to, men stoppede, da F påny sagde stop.

Efter en samlet vurdering af disse forklaringer, der underbygges af vidnet Bs forklaring om Fs meget oprevne sindstilstand efterfølgende, findes tiltalte skyldig i forhold 1 og 2, idet tiltalte burde have indset, at F ikke ønskede at have seksuelt samvær med ham.

Straffen fastsættes til en fællesstraf af fængsel i 4 år, jf. straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1 og § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1.

Straffen omfatter også reststraffen på 304 dage ved prøveløsladelsen den 31. maj 2016, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Af forslag til lov om ændring af straffeloven, fremsat den 16. december 2015 og trådt i kraft den 1. juli 2016, fremgår bl.a.:

"...Der lægges med forslaget nærmere op til, at der skal ske en generel forhøjelse af strafudmålingsniveauet for tiltvingelse af samleje ved vold eller trussel om vold (§216, stk. 1, nr. 1)...med gennemgående 1 år i forhold til det gældende strafniveau. Det betyder eksempelvis, at udgangspunktet for strafudmålingen for en enkeltstående fuldbyrdet overfaldsvoldtægt eller for en enkeltstående fuldbyrdet samleje med et barn under 12 år vil være 3 år og 6 måneders fængsel, hvis der ikke foreligger andre skærpende omstændigheder. Det betyder også, at udgangspunktet for strafudmålingen for et enkeltstående fuldbyrdet samleje i andre sager om voldtægt ved vold eller trussel om vold - hvis der ikke foreligger andre skærpende omstændigheder - vil være fra ca. 2 år og 6 måneders fængsel til op mod 3 års fængsel..."

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at voldtægten er begået efter den nævnte skærpelse af straffeloven, og på at tiltalte to gange tidligere i henholdsvis 2012 og 2014 er dømt for tilsvarende voldtægter i forhold til ekskærester, og at dette forhold er begået i prøvetiden for den seneste prøveløsladelse.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 1, 2, 3 og 6 kan tiltalte udvises.

To af rettens medlemmer mener ikke, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Et af rettens medlemmer har henset til tiltaltes to børn alene fundet grundlag for betinget udvisning af tiltalte, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Herefter tager retten udvisningspåstanden til følge med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Retten har navnlig lagt vægt på, at tiltalte, der er 35 år gammel, har opholdt sig Danmark i 26 år, idet han indrejste fra Thailand og alene har boet 1 år i Cambodia, hvor han er statsborger. Han har forældre, søskende og to børn på 8 og 10 år i Danmark. Han har oplyst, at han har delt forældremyndighed over børnene og samvær hver 14. dag. Han er ugift. Han har dansk folkeskoleeksamen og har haft skiftende jobs herefter, hvor han bl.a. er blevet udlært i en fiskeforretning. Han har senest arbejdet i et tømrerfirma. Han har gennem de seneste år siddet i fængsel ad flere omgange. Han har efter det oplyste ikke kontakter i Cambodia, men har en kreds af cambodianske venner i Danmark. Hans forældre, som han er nært knyttet til, taler cambodiansk og gebrokkent dansk.

Tiltaltes nære tilknytning til Danmark skal dog ses i forhold til, at tiltalte ved denne dom har fået en fællesstraf af fængsel i 4 år for voldtægt og seksuel krænkelse af hans tidligere kæreste. Tiltalte er to gange tidligere straffet for voldtægt af andre ekskærester. Han blev første gang dømt for voldtægt i 2012, og den næste voldtægt begik han i prøvetiden fra løsladelsen fra den første dom. Den tredje voldtægt er også begået i prøvetiden fra den forrige prøveløsladelse. Ved de to første domme blev tiltalte begge gange betinget udvist, og de næstfølgende sager er begge begået i prøvetiden for den forrige betingede udvisning. Tiltalte er normalt begavet, har ingen sygdomme, og der er ikke oplyst om risiko for, at han i Cambodia vil risikere strafforfølgning eller andre ricisi.

Retten har således lagt vægt på, at uanset tiltaltes nære tilknytning til Danmark findes udvisning ikke uproportionel, når henses den nu begåede alvorlige kriminalitet og sammenholdt med den tidligere begåede og helt tilsvarende kriminalitet.

Retten tager erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt. Der er ikke fremlagt nærmere dokumentation for helbredsudgifter eller for nødvendigheden af at købe en ny seng eller for den opgjorte svie og smerte. Disse poster henskydes derfor til civilt søgsmål eller erstatningsnævnet. Erstatning efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, findes passende at kunne kunne fastsættes til 60.000 kr., når henses til hændelsesforløbet.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med en fællesstraf af fængsel i 4 år.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F … betale 60.000 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 28. maj 2017.